

kan undrages Kontrollen. Samtlige Kontrolbestemmelser bør derfor udvides til ogsaa at gælde for den til Fordeling blandt en Forening eller et Selskabs Medlemmer bestemte Margarine. Ligeledes bør formentlig Bestemmelserne vedrørende Tilvirkning og Salg af Margarineost og Fedtemulsioner udvides til at gælde ogsaa for Fordeling. I Henhold til det anførte er i nærværende Lovforslag al Fordeling af Margarine, Margarineost og Fedtemulsioner — og ikke blot Fordeling gennem Brugs- eller lignende Foreninger, jfr. det tidligere Lovforslags § 27 — i de forskellige her henhørende Paragraffer foreslaaet sidestillet med Tilvirkning og Salg af de paagældende Produkter.

For at give Margارين en passende Fasthed, tilsættes der undertiden Stoffer, der ere eller kunne være skadelige for Sundheden, navnlig naar de tilsættes i større Mængde. Anvendelsen af alle saadanne Stoffer bør formentlig være forbudt. Man maa anse det for hensigtsmæssigt i Loven udtrykkelig at forbyde Anvendelsen af de hyppigst benyttede Stoffer, nemlig Voksarter, Ceresin eller Kulbrinter og i øvrigt at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at forbyde Anvendelse af andre Stoffer, der skønnes at kunne være sundhedsfarlige. I Overensstemmelse hermed er Forslagets § 9 affattet. I Lighed med, hvad der efter den gældende Lov er Tilfældet med Hensyn til Marga-

riner, foreslaas det paabudt, at der i Margarineost og Fedtemulsioner ikke maa indeholdes andre Konserveringsstoffer end Kogsalt, og endvidere foreslaas der ligesom for Margarines Vedkommende tillagt Landbrugsministeren Bemyndigelse til at forbyde, at sundhedsfarlige Stoffer tilsættes Margarineost og Fedtemulsioner, jfr. Forslagets § 11, 3die Stykke, og § 13, 4de Stykke.

I Loven af 19. April 1907 og i det i Rigsdagssamlingen 1912—13 fremsatte Forslag er der givet nærmere Regler for Benyttelse af Tillægs- eller Kvalitetsbetegnelser til Margarine. Naar der i de tilsvarende Bestemmelser i nærværende Forslag, jfr. § 4, ikke nævnes Kvalitetsbetegnelser, er der ikke herved tilsigtet nogen Realitetsændring. Man har anset det for tilstrækkeligt kun at benytte Ordet „Tillægsbetegnelse“, idet enhver Kvalitetsbetegnelse altid nødvendigvis maa fremtræde som en Tillægsbetegnelse til Margارين, og Begrebet „Kvalitetsbetegnelse“ vil saaledes fuldstændig dækkes af Begrebet „Tillægsbetegnelse“ og maa derfor anses som overflødig.

Med Hensyn til Begrundelsen af de enkelte Bestemmelser i nærværende Forslag, der afviger fra de i Loven af 1897 indeholdte, skal man i øvrigt henvises til de Bemærkninger, der ledsagede det i Rigsdagssamlingen 1912—13 fremsatte Forslag.